

Rossafjósið

Nú ringt er hjá rossi
í reyni at reika,
men fjálgt kennist fjós
og angandi hoyggj,
har ryssurnar triggjar
trilkast i tolni,
tigandi og tryggjar
tær vælhýrdar tyggja.

Bundin á básinum
Regin hann snýsir,
mestur hann sansar
at snarað er sól.
Kvinnuhond kinur
smiðinum svarta
um bringuna breiðu
og hválvandi háls.

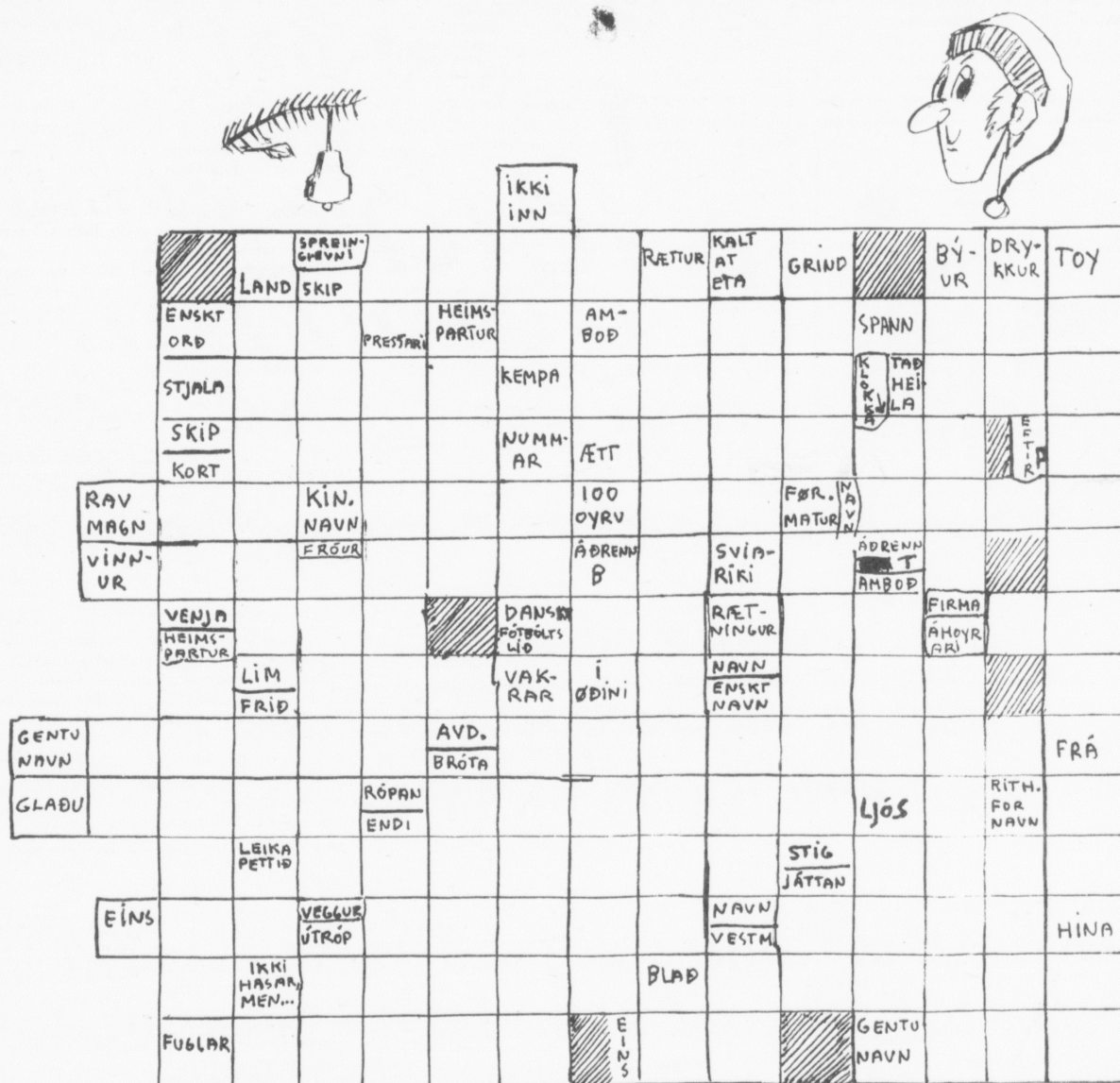
eftir Bergljot Petursdóttir

Hvat hugsar tú hestur
hvar ferðast tin hugur —

Eg droymi so mangan
um rennandi ross
og ryssuna hina
i summarsirmi,
um litfagrar limir
ið lættliga leika
og ferðast i liðum
við fúkandi ferð,

eg hómi ein greðing,
i spólui hann bitur
spengur so spentar
har livslystin leikar,
ein oysandi greðing
ið gneggjandi
ryssurnar rekur
um mórutar mýrar.

Men nú eru jól
og mýrarnar stírdar,
stormur og skalvur
húsast i homrum.
Fjálgt kennist fjósið
her heiðið og kristið
fegnast og fundast
á nátt sum á degi.

KROSSOTIÐ

Loysnin kemur í SOSIALINUM tann 7. januar 1978